

og det er sikkert, at for mange bliver den Omstændighed, at de ere ude af Stand til at skaffe sig Erhverv, Anledningen til, at de komme ind paa Forbryderbanen. Jeg havde Lejlighed til i Vinter at læse en Artikel fra en af Københavns Kommune-lærere, der omtalte de Elever, som han havde haft i sin Skole, og hvoraf ogsaa en Del desværre vare blevne Bøller. Han skrev i den Artikel, at disse sidste havde ikke i væsentlig Grad været til at skelne fra de øvrige Børn, der havde været i Klassen. En Del af dem havde endog været flittige, artige og ret velbegavede. Nogle af dem, som han særlig har lagt Mærke til, var straks efter Konfirmationen taget til Søs. Men Arbejdsløsheden melder sig ved Efteraarstide, naar Skibene lægge op, den unge Sømand kommer hjem, er ikke i Stand til at faa nyttigt Arbejde, hvorved han kan skaffe sig sit Erhverv, han komme, imellem Kammerater, der gaa som han, han bliver ført ind i det Liv, der bevirker, at han ender som Alfons og som Bølle. Dette viser, at vi her have en af Svaghederne i Samfundet. Det er ikke i Stand til at skaffe tilstrækkelige Erhvervsbetingelser for de Mennesker, der gerne ville arbejde, gerne ville udnytte deres Evner paa en nyttig Maade. De føres derved ind paa Lediggang og Forbryderliv til Skade for Samfundet og til Ulykke for dem selv.

Nu er det ganske vist endog blevet gjort gældende af et æred Medlem her i Salen, det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen), at Straffen i første Række skal betragtes som Gengældelse. Jeg forstaar, at de, der have denne Mening kunne være i Stand til at stemme for Pryglestraffen. De der sige, at Hævnerrigheden eller Gengældelsestanken skal være det ledende Princip i vor Retssystem, kunne naturligvis være med til at stemme for, at den, der forøver Vold, tilføjer andre legemlige Lidelser, ogsaa skal underskattes legemlig Lidelse. Men jeg tror, det er faa, der have det Syn paa Straffen, at den skal være Gengældelse. Jeg tror, de fleste have det Syn paa Straffen, at den skulde virke forbedrende eller i alt Fald forebyggende overfor Forbrydelser, at den skulde være i Stand til at hindre, at der begaas den Slags Gerninger. Vi maa da undersøge, om Prygl vil være i Stand til at virke i den Retning. Det paastaas jo fra den ene Side, specielt er det den ærede Justitsministers Argument for denne Lov, at Pryglene skulde virke afskrækkende og derved forebygge Gentagelser af

Bølleoverfald. Vi have imidlertid hørt adskillige Eksempler paa, at Prygl ikke virke afskrækkende over for Børn, og der er ogsaa almindelig Enighed om, at man bør ophæve Pryglestraf for Børn, netop fordi den har vist sig virkningsløs, eller hvis den har haft nogen Virkning, har det ikke været i forbedrende men i modsat Retning. Fængselsinspektør Ammitzbøll erklærer, at Pryglestraffen netop ikke har det Fortrin, at den afskrækker, men at endog de, der faa den, prale deraf, ja tildigte sig og paalyve sig, enten at de have faaet Prygl, som de slet ikke have faaet, eller at de have faaet flere, end de virkelig have faaet, for at komme til at staa i et mere flatterende Lys over for deres Kammerater. De Oplysninger, han meddeler, har han faaet ved Breve, som ere opsnappede fra Straffefanger. Det synes jeg vidner klart om, at det ikke er nogen særlig afskrækkende Straf.

Det er blevet sagt, at netop for at denne Lov skulde virke ens over for alle, har man forandret Paragraffen om Pryglestraffen saaledes, at Prygl skal idømmes. Man har derved opnaaet, siger man, at faa slaaet det Argument ned, at det skulde være en Klasselov. Men nu er det jo saa, at netop Kriminalisterne, Dommerne, de, der altsaa skulle bringe denne Lov til Udførelse, sige Side 26 i et af de Skrifter, de have udgivet, at det vilde være en langt haardere Straf for Grosserereren eller for andre med ham ligestillede Personer end for Bøllen. For den velstillede Person i Samfundet vilde det betyde, at han, efter at have faaet en saadan Straf, vilde blive udskudt af det Samfund, han tilhørte, vilde blive betragtet som en Person, man ikke kunde have Omgang med, hvorimod dette ikke vilde blive Tilfældet for Bøllens Vedkommende, og at Straffen altsaa vilde komme til at virke langt kraftigere over for de først nævnte Folk. Det vil derfor være uretfærdigt, eller det vil være en Haan over for den virkelige Retfærdighed, sige de, at anvende Straffen over for de mere velstillede Samfundsklasser i samme Udstrækning som over for Bøllen. Naar det nu er den almindelige Opfattelse inden for Dommerstanden, og jeg tror, at det er det — de — de Folk, der som Regel ere udgaaede fra den besiddende Samfundsklasse, ville se paa Forholdene netop med det Syn, som er gjort gældende her —, ville de selvfølgelig søge alle de Udveje, som ere mulige for at omgaa Loven, naar Straffen skal tilmaales Folk fra de højere Samfundsklasser, hvorimod de, da de ikke